

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Вітаємо ювіляра

Виповнилося 75 років докторові філософських наук, професорові Євгену Івановичу Суїменкові. Це ім'я добре відоме у науковій спільноті соціологів — не лише в Україні, а й за її межами.

Широко освічена людина, Є.Суїменко приваблює до себе не тільки своєю принциповою позицією вченого, а й як особистість — тими людськими якостями, що їх він у собі зберіг, попри негаразди, на які довелося наражатися багатьом творчим людям у перехідний період. Євген Іванович залишився уважним, делікатним і чуйним, як і десятиліття тому, коли багато хто з нас, його колег, знали його ще старшим науковим співробітником Інституту філософії АН УРСР. Розпочавши свою трудову діяльність учителем російської літератури й історії, працюючи кореспондентом газети, Євген Іванович і в науку привніс здатність завдяки точності слова логічно-довозово викладати свої думки. Відточеність його текстів, їхня актуальність привертає як його однодумців, так і непримиренних опонентів. Аналітичний підхід до досліджуваної теми та глибокі теоретичні узагальнення завжди вирізняли наукові дослідження, що ними керував і керує Євген Іванович у таких царинах, як проблеми молоді, відносини у трудових колективах, соціальні механізми приватизаційних процесів, соціально-економічна поведінка суб'єктів виробничої діяльності тощо. Розроблену ним теорію відносин колективізму, викладені у монографіях ідеї стосовно соціодіагности-

ки й соціальної інженерії покладено в основу низки спецкурсів для вищої школи. Його педагогічні здібності реалізувалися в тому, що чимало його учнів стали нині справжніми вченими.

Широкий діапазон його наукових інтересів завжди поєднується із високим професіоналізмом ученого-дослідника. Жага пізнання навколишнього світу вабить його в далекі країни; він намагається не пропустити таких поїздок, виявляючи неабияку мобільність і жвавий інтерес до нової дійсності. Із таких поїздок Євген Іванович повертається завжди з новими враженнями й теоретико-практичними узагальненнями, ґрунтованими на включеному спостереженні.

Євген Іванович своїми високими моральними принципами в пошуку наукової істини, сумлінністю в роботі, поважним ставленням до опонентів, непідробним інтересом до праць інших учених здобув повагу і щирю любов колег. Кожен його виступ привертає увагу вчених-соціологів, істинною принциповістю в аргументуванні своїх позицій, що їх, можливо, приймає не кожен слухач. Проте Євген Іванович ніколи своїм поглядам не зраджує — він завжди обстоює позиції об'єктивного й неупередженого аналізу соціальних процесів, що відбуваються. Євген Іванович підготував до свого 75-ліття монографію “Капіталізм у нашому домі. Погляд крізь призму теорії та соціальної емпії”, продемонструвавши тим самим вагомий запас творчих ідей, тож реалізувати їх ми, його колеги, йому щиро бажаємо!

Шановний Євгене Івановичу! Від щирого серця вітаємо Вас і бажаємо Вам доброго здоров'я, творчого натхнення, сил та енергії для насиченого й активного життя!

Ювілей відомого російського соціолога та автора нашого часопису!

Володимир Самуїлович Магуну — 60 років. Дата — серйозна, багато до чого зобов'язує. І передусім — до звеличення заслуг відомого вченого перед вітчизняною і світовою соціологією. Гадаю, на його місці багато хто з нас вважав би свій науковий шлях настільки здійсненим та успішним, що прийняв би дифірамби на свою адресу без тіні сумнівів і світла іронії. Але ніхто з тих, хто знає Володимира Магуна, не сумнівається, що й у ювілейну пору для нього найважливіше інше — утвердження достовірного соціологічного знання не лише в Росії, де його наукові й публіцистичні праці широко відомі, не лише на Заході, де до нього з великою повагою ставляться численні соціологи, з якими він плідно співпрацював, а й в Україні, де в далекі 80-ті роки минулого століття він почав здійснювати порівняльні дослідження життєвих домагань молоді. Цей проект живий і сьогодні завдяки винятковій концептуальній обґрунтованості й методичній культурі, завдяки науковій сумлінності й цілеспрямованості його творця.

Символічно, що вже в нинішньому тисячолітті саме Володимир Магун став ініціатором і натхненником приєднання України до “Європейського соціального дослідження”, результати якого викладено у нещодавно опублікованій монографії “Українське суспільство в європейському просторі”. У цій непересічній книжці блискучий виклад результатів аналізу “українських цінностей” належить перу російського соціолога, якого зв'язують з українськими колегами довгі роки напруженої наукової праці й дружнього спілкування. В Україні у Володимира Самуїловича Магуна чимало друзів і однодумців. Ми впевнені, що всі вони приєднуються до наших привітань.

Натхнення!

Творчого довголіття!

Успіху в усіх починаннях!

Здоров'я і благополуччя близьких!

Редакція часопису “Соціологія: теорія, методи, маркетинг”

Володі Магуну — одвічному моєму опонентові й другу

Володя Магун вступив у свій зрілий вік. Маю сказати, утім, що в незрілому науковому віці я його не пригадую, хоча ми співпрацюємо принаймні понад сорок років.

Нам довелося написати кілька співавторських текстів. Попервах усе як звичайно: складаємо загальний план, ділимо між собою його розділи і зустрічаємося для обговорення написаного кожним. Тут настає НЕзвичайне. Володя піддає сумніву практично всі мої статистичні викладки, насамперед якщо вони підтверджують гіпотезу (це в процесі роботи над книжкою про соціальну саморегуляцію поведінки особистості). Чи штудіював він Мертон стосовно принципів наукового знання, чи сприйняв такий скептичний підхід від своїх занудливих професорів на психфаці (Палея і, особливо, Веккера) — не знаю. Але, як правило, я погоджувався з його критикою, позаяк психофізично видихався у спорі. І от наступного дня Володя телефонує і каже: навіщо ж Ви зі мною так швидко (!) погодилися? Схоже, що в цьому разі Ваші обчислення є правильними.

Більш уїдливого аналітика я не зустрічав. Володя вигадав метод розширеної матриці факторного аналізу, саме для ліпшого тлумачення її факторів. Я включив метод Магуна у свій підручник і тепер раджу студентам: “спробуйте за Магуном”.

Його монографію, присвячену потребам особистості, я вважаю найкращою з цієї проблеми. Його моніторингові дослідження зміни трудових цінностей росіян на базі Європейського і Всесвітнього дослідження цінностей, поза сумнівом, є надійнішими.

Між нами залишається нерозв’язаною суперечка з приводу того, наскільки доведеним є висновок про мотиваційну цінність інтересу до праці у радянських молодих робітників 1960-х років. Володю, я пропоную завершити цю дискусію, принаймні з огляду на те, що вже за 10 років після першого обстеження ще за радянських часів ми не виявили домінування інтересу до змісту роботи, а нині це й узагалі не є дискусійним питанням.

Володя Магун — чудовий і вірний друг, але істина для нього дорожча. Бо він учений з великої літери, а дружбу розглядає як “природну” цінність.

Бажаю тобі довгих, довгих років творчого життя.

Володя Ядов